

N:o 6.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 juni 1887.
— — — — Andra Kammaren den 14 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Riksdagens år 1886 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1885.

(Statsutskottets utlåtande n:o 11).

Till Konungen.

Efter pröfning af hvad Riksdagens nästlidna år församlade revisorer rörande verkställd granskning af statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1885 uti afgifven berättelse anmält samt vederbörande förvaltande verk och myndigheter uti deröfver afgifna förklaringar hos Eders Kongl. Maj:t andragit, får Riksdagen i nedannämnda ämnen anföra följande:

Marinförvaltningen.

I marinförvaltningens räkenskaper för år 1886 hade, enligt hvad revisorerne omförmält, förekommit en titel »äldre segel- och ångfartyg», under hvilken utan någon närmare specifikation redovisats för utgifter till reparation och underhåll af vissa, flottan tillhöriga fartyg. I titelsammandraget

(n:o 41) öfver utgifter vid Karlskrona station hade sålunda under ofvannämnda räkenskapstitel exempelvis upptagits följande utgiftsposter:

1885 februari	27	materialkostnad	5,997:	89.
» mars	27	dito	4,807:	65.
» april	27	dito	4,777:	56.
» maj	29	dito	3,374:	06.

o. s. v.

De verifikationer, till hvilka vid en hvar af ifrågavarande utgiftsposter lemnades hänvisning, hade upptagit endast en mot utgiftsposten i sammandraget svarande summa, som användts för »äldre segel- och ångfartyg»; till följd hvaraf det icke kunde af räkenskaperna utrönas, hvilka särskilda fartyg, som påkostats reparation, och till huru stort belopp reparationskostnaden för hvarje fartyg uppgått.

Med anledning häraf hade revisorerne velat uttala den önskan, att vid räkenskaperna måtte komma att fogas en fullständig förteckning å alla de fartyg och båtar, som afsåges med uttrycket »äldre segel- och ångfartyg», samt att räkenskaperna måtte varda så inrättade, att upplysning ur dem måtte kunna erhållas så väl om beloppet af de medel, som för reparation af hvart och ett af dessa fartyg årligen utgäfves, som om de särskilda ändamål, för hvilka medlen användts.

I det af marinförvaltningen, med anledning af de utaf revisorerne vid granskningen af förvaltningens räkenskaper för revisionsåret gjorda anmärkningar, afgifna utlåtande, meddelas, att före år 1878 blifvit i enlighet med den af marinförvaltningen fastställda titeluppgift upplagd en specialtitel i räkenskapen för hvarje särskildt fartyg, hvarigenom samtliga utgifter för dettas reparation och underhåll funnes på ett ställe sammanförda. Men nämnda år hade marinförvaltningen ansett den förenkling lämpligen kunna vidtagas, att utgifterna för en del äldre fartyg sammanfördes under gemensam titel: »äldre segel- och ångfartyg». Skulle en återgång till den äldre anordningen befinnas nyttig och ändamålsenlig, ansåge marinförvaltningen emellertid icke svårighet möta därför. En förändring med afseende å uppställningen af räkenskapen i sådant syfte, som i senare delen af revisorerne ifrågavarande uttalande funnes angifvet, kunde äfven genomföras, ehuru ej utan svårighet. Dertill skulle förändringen otvifvelaktigt föranleda ökad behof af arbetskrafter och dermed ökad kostnad för räkenskapsföringen.

Då, enligt hvad af marinförvaltningens omförmälda yttrande framgår, hinder icke möter mot vidtagande i hufvudsakliga delar af de utaf revisorerne föreslagna åtgärder till förenämnda räkenskapers fullständigande, får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes meddela föreskrifter till vinnande, så vidt ske kan, af den utaf revisorerne afsedda fullständigare

bokföringen af de utgifter, hvilka utgå till reparationer och underhåll af flottans »äldre segel- och ångfartyg».

Amiralitetskrigsmanskassan.

Revisorerna, som vid besök i Karlskrona egnat särskild uppmärksamhet åt granskningen af amiralitetskrigsmanskassans räkenskaper, hade funnit dessa på grund af det föråldrade sätt, hvarpå de varit upplagda och förda, sakna önskvärd öfverskådlighet, hvarjemte registreringen och diariiföringen syntes revisorerna vara bristfälliga. I sistnämnda afseende hade det särskildt ådragit sig revisorernas uppmärksamhet, att kassans ombudsman icke fört fullständigt diarium öfver de hos kassan belånade skuldebref och in-teckningar. Enligt 37 § i det för amiralitetskrigsmanskassan gällande reglemente ålåge det ombudsmannen, som skulle »öfver alla hypoteken hålla en noggrann annotationsbok», att hos direktionen anmäla de in-teckningar, som borde förnyas; och utan fullständigt diarium syntes ombudsmannens skyldighet i sistnämnda hänseende svårligen kunna fullgöras, och ej heller direktionen kunna vaka öfver, att ombudsmannen ordentligen fullgjorde hvad honom i detta fall ålåge.

I sammanhang härmed hade revisorerna velat meddela, att de enligt gällande reglemente vid kassan anställde tjenstemännens antal, enligt revisorernas förmenande, vore väl stort. Tjenstemännen vore nemligen, förutom en föredragande civilledamot med arfvode, en sekreterare, en ombudsman, en kamrerare, en kassör, en revisor och en kammarskrifvare.

Anledningen till de anmärkningar, som kunde göras mot förvaltningen af ifrågavarande pensionsinrättning, syntes i främsta rummet vara att söka deruti, att det för inrättningen gällande reglemente, hvilket utfärdats den 26 oktober 1838, vore alltför föråldradt för att kunna med fördel tillämpas under nuvarande, förändrade förhållanden. Också hade vid flera tillfällen förslag väckts om reglementets omarbetande, dervid äfven framhållits, att genom flera, tid efter annan anbefalda tillägg och ändringar i kassans reglemente det vore svårt för den, som icke egnade särskild forskning åt flottans pensionering, att vinna säker kannedom om de stadganden, som i ena eller andra hänseendet fortfarande vore gällande.

Då ej mindre förändrade bestämmelser i afseende å grunden för pensioneringen af största delen af de flottans corps och stater, hvilka icke vore afsedda att indragas, blifvit fastställda, än ock pensioneringen af flottans och lotsverkets gemenskap, som förut ålegat amiralitetskrigsmanskassan, blifvit öfvertagen af statsverket, och följaktligen de i gällande reglemente för kassan

intagna bestämmelser i vissa delar undergått väsentlig rubbning, samt med hänsyn jemväl till de förslag om förändringar äfven i andra delar af samma reglemente, som blifvit dels vid flere öfverrevisioner väckta, dels ock af såväl komitén för ordnandet af flottans pensionsväsende som kassans direktion ifrågasatta, hade Eders Kongl. Maj:t, som funnit berörda reglemente böra omarbetas, i bref af den 22 juli 1877 uppdragit åt kassans direktion att uppgöra och till Eders Kongl. Maj:t inkomma med förslag till förnyad förordning och reglemente för amiralitetskrigsmanskassans styrelse och förvaltning. Då emellertid, enligt hvad revisorerne inhemtat, dylikt förslag ännu icke blifvit afgifvet, hade revisorerne velat framhålla önskvärdheten deraf, att en författning för ordnandet af ifrågavarande pensionsinrättnings styrelse och förvaltning måtte varda med det snaraste utarbetad och till efterrättelse faststald.

Öfver revisorerne omförmälda framställning hafva särskilda utlåtanden afgifvits så väl af direktionen öfver amiralitetskrigsmanskassan som af kassans kamrerare och dess ombudsman. Med hänvisande till hvad i dessa förklaringar i öfrigt finnes anfördt, har Riksdagen ansett sig böra påpeka, huru som bemälda direktion i sitt förenämnda utlåtande förklarar sig på det lifligaste instämma uti hvad revisorerne anført beträffande önskvärdheten af ett nytt reglemente för kassan; hvarjemte direktionen åberopat, att direktionen, som, till följd af från Eders Kongl. Maj:t erhållna remisser, åren 1851 och 1862 afgifvit särskilda förslag till nytt reglemente för kassan, hvilka förslag dock icke vunnit Eders Kongl. Maj:ts godkännande, i skrifvelse till Eders Kongl. Maj:t den 21 mars 1885, efter att af Eders Kongl. Maj:t hafva erhållit uppdrag att utarbeta nytt förslag till reglemente för kassan, hemstält, uppå anförda skäl, att antingen 5,000 kronor förslagsvis måtte ställas till direktionens förfogande, på det att direktionen måtte blifva satt i tillfälle att för arbetets utförande under direktionens ledning använda person eller personer, stående utom kassans direktion och ordinarie tjenstemannapersonal, eller ock att direktionen måtte blifva befriad från det förenämnda uppdraget, hvilket, med hänsyn till angelägenheten af att arbetet snarligen måtte blifva verkstaldt, föreslogs, derest senaste alternativet godkändes, böra uppdragas åt särskilda, sakkunniga personer.

Med anledning af hvad direktionen öfver amiralitetskrigsmanskassan sålunda anført, har Riksdagen till en början velat erinra, att, derest det skulle befinnas lämpligt att åt bemälda direktion lemna uppdrag att uppgöra förslag till nytt reglemente för kassan, det, enligt Riksdagens förmenande, synes ligga inom omfånget för direktionens åligganden att föranstalta om dylikt förslags utarbetande, utan att direktionen derfor må ega anspråk på, att ett särskildt belopp för ändamålet ställes till direktionens förfogande. Hvad

vidare beträffar revisorerne framställning om önskvärdheten deraf, att en författning för ordnandet af ifrågavarande pensionsinrättnings styrelse och förvaltning måtte varda med det snaraste utarbetad och till efterrättelse fastställd, anser sig Riksdagen böra biträda den af revisorerne i detta afseende uttalade mening, och vid sådant förhållande har Riksdagen funnit sig böra hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes taga under förnyad ompröfning, huru vida icke nytt reglemente för amiralitetskrigsmanskassan må böra utarbetas och till efterrättelse fastställas.

Med undersätlig vördnad:

Stockholm den 14 juni 1887.

N:o 7.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 Juni 1887.
 — — — — Andra Kammaren den 14 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående försäljning af åtskilliga kronoegen-
 domar i de norrländska länen.*

(Statsutskottets utlåtande n:o 12).

Till Konungen.

Under åberopande af bilagdt statsrådsprotokoll öfver finansärenden för den 6 april 1887, har Eders Kongl. Maj:t i en samma dag aflåten proposition (n:o 13) föreslagit Riksdagen att medgifva: